

תהלים
פרק ד'

מצות ציון: הפללה - הפריש, כמו (שמות ח' ייח) "וְהַפְלִיתִי בַּיּוֹם הַהוּא".

מצות דוד: וְקָרְעוּ כִּי הַפְלָלה הִי חֲסִיד לֹו וְגֹוי - תננו לב לדעת, כי כמו שהבדיל ה' את כל חסיד ליהיות לו ולחלאו, כמו כן הבדילני לחלאו, וישמע בקראי אליו ולא תוכלו לו.

ה רגוז ואל-תחתטאו אמרו בלבבכם על-
משבבכם ודומו סלה:

מצות ציון: רגוז - עניינו תנועת הרעדה, כמו (שמות ט"ז יד) "שָׁמְעוּ עֶמֶים יַרְגֹּזּוּן". וְדוֹמוּ - ושתקו, כמו (ויקרא י' ג) "זִינְדּוּם אַחֲרֵן".

מצות דוד: רגוז ואל תחתטאו - חרדו מה, ואל תחתטו בי, לדבר עלי כוב. אמרו בלבבכם על-
משבבכם ודומו סלה - בהיותכם על משבבכם
שהיא עת אשר מחשבות האדים פנוים מן הטרדה,
או חשבו בלבבכם אשר הcov הוא רע בעניין
המקום, ושתקו לעולם מדבר כוב.

ו זבחו זבח־צָדָקָה זבתו אל־יהָהוָה:

מצות דוד: זבחו זבח־צָדָקָה וגו' - הצדיקו מעשיכם ויחסב לה' כובחים, ואז בטחו בו כי יש תקופה, ולמה תכזבו בו להחניך לשאול בעבר להנות ממנו הנאות ממון – הלא טוב לחסוט בה'.

ז רביהם אמרים מיראננו טוב נסה־עלינו:

א/or פְּנִيهָ יהָה: מלשון נס וכלונס, וענינו הרמה והגבבה.

מצות דוד: רביהם אומרים מי יראנו טוב - ראייתי רבים מתוארים ואומרים: מי הוא אשר יראנו טוב, רוצה לומר: חושקים עשר רב. נסה

תהלים
פרק ד'

א למג'חת בנגינות מזמור לדוד:

מצות ציון: למג'חת - בעלי השיר יקרוו מנצחים, כידרך לנצח זה את זה בהרמת הקול ובהכרעתו. **נגינות** - מלשון נגינה וומר העשו בהרעת הקול.

מצות דוד: למג'חת בנגינות מזמור לדוד - רוצה לומר: המזמור הזה של דוד נמסר לבן לוי המנצח, לנgeo בניגון בבית המקדש.

ב בקראי ענגני | אלְהִי צָדָקִי בָּאָרְחַתְּבָתְהָ לְלִחְנָנִי וְשָׁמְעַתְּפָלָתְהָ:

מצות דוד: בקראי ענגני -بعث אקרא לך ענגני. אלְהִי צָדָקִי בָּאָרְחַתְּבָתְהָ לְלִחְנָנִי וְשָׁמְעַתְּפָלָתְהָ - אתה אלהי העושה עמידי צדקה, הלא מעולם כשהיהתי בצר ובdock העמדתני במרחוב, לכן גם עתה חנני.

ג בני איש עד־מה כבורי לכלפה תאָהָבָן
רייק תפוקשו כזב סלה:

מצות ציון: איש - רוצה לומר: גדול וחשוב, וכן (שמואלא כ"ו טו) "קָלֹוא אִישׁ אַפְּהָ". עד מה - עד מתי, כמו (תהלים ע"ט ה) "עד מָה ה' פָּאַנְפָּה".

מצות דוד: בני איש עד מה כבורי לכליפה
- אתם בני אדם גדולים, עד מתי ההפכו כבורי
לכלימה, רוצה לומר: במקום הכבוד הרואי אליו,
תכלימו אותו, וכאומר: הלא משפט החשובים
לכבד את מי הרואי לכבוד. פאהבון ריק
תפקשו כזב סלה - מוסף על "עד מה", לומר:
עד מתי תאָהָבָן לדבר דברי ריק וכזב מבלי
הפסיק.

ד וְקָרְעוּ כִּי־הַפְלָלה יְהָוָה חֲסִיד לֹו יְהָוָה יְשָׁמֵעַ
בקראי אליו:

עֲלֵינוּ אָוֹר פְּנֵיךְ הִי - הרם עלינו אָוֹר פְּנֵיךְ אתה
הִי לְמַלְאֹות תְּאוֹתֵינוּ.

ח נִתְפָּה שְׁמִקָּה בְּלֶבֶי מִעֵת דָגְנָם וְתִירּוֹשָׁם רַבָּיו:

מצודת ציון: תירושם - מלשון תירוש, והוא ענבי היין.

מצודת דוד: נִתְפָּה שְׁמִקָּה בְּלֶבֶי וְגוּי - אבל לא כן אני, כי אתה הִי נתת בלבֵי להיות שם בחלקי, יותר מהרביכים ההם השמאחים מעת שרבו דגנים ותירושים.

ט בְּשַׁלּוּם יְחִידָה אַשְׁכָּבָה וְאַיִשָּׁן קִידְאָתָה יְהֻנוּ לְבָדָד לְבָטָח תֹּוּשִׁיבָנִי:

מצודת ציון: לבdad - יחידי, כמו (דברים ליאג כה) "בטח בבד", ורואה לומר: מבלי פחד, כי המתפחד מתירא לשבת יחידי.

מצודת דוד: בְּשַׁלּוּם יְחִידָה אַשְׁכָּבָה וְאַיִשָּׁן - מבלי פחד אשכבה ואישן יחידי תוכופים זה זהה. כי הדואג ומתחמד גזולה שניתנו לבל יוכלו לישן מיד כאשר ישכב, אבל אני בטחתי בה ולאaira, ולזה אשכוב ואישן יחד סמור זה זהה. כי אפתה הִי - המושל בכל. לְבָדָד לְבָטָח תֹּוּשִׁיבָנִי - ובידך הוא להושיב אותך יחידי בבטח מבלי פחד.

תהלים

פרק ד'

א ל ב מ ל
 ב ע א ב ה
 ל ח ו ת
 ג ב א ש כ ל ה
 ד ו ק ה ג ח ל י
 ב א
 ה ר ו ת א ב ע
 מ ו ס
 ז א ז א א י
 ט א מ ג ט ג ע
 א פ י
 ו נ ש ב מ ד
 ט ב י א ו
 י ל ל ת א
 ■ ■ ■

תהלים

פרק ד'

- א** למנצח בנגינות מזמור לדוד:
- ב** בקראי ענני א אלחי צדכי באר הרחבה
לי חנני ושמע תפלה:
- ג** בני איש עדשה כבודי לכלשה תאבון
גLIK תפלה צוב סלה:
- ד** וצלעו קידפה יהוה חסיד לו יהוה ישמע
בקראי אליו:
- ה** רגוז ואל-מחטא אמרו בלבכם על-
מושבכם ולבמו סלה:
- ו** זבחו ובתיראך בטחו אל יהוה:
- ז** רבים אמרם מיראננו טוב בסה-עלינו
אור פניך יהוה:
- ח** נתפה שמחה בלבי מעת דגון ותירושם
רבו:
- ט** בשלום יהדו אשכבה ואישן קידאתה
יהוה לבגד לבטה תפושיבני:

